

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 20. Seditio in Judæos commota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

xias leges & perverfas consuetudines abolere, melioresque invehere. Quibus peractis Balduinus Archiepiscopus, ut mos est, Regem unxit, & vestibus Regiis induto gladium ad reprimendos Ecclesiæ hostes tradidit. Richardus coronam suis manibus de Altari sumtam dedit Archiepiscopo, qui eandem Regio capiti imposuit.

Sæcul. XII.
A.C. 1189.

§. XX.

Seditio in Judæos commota.

Post Missæ solemniam itum est ad convivium, ubi Episcopi cum Rege sedebant, Principibus ministrantibus. Jusserat vero Rex a præcone in urbe denunciari, ne illa die vel Judæi vel femina Regiam intrarent, ut veneficia devitaret, a quorum suspicione non aberant. Nihilominus Rege mensæ accumbente adfuit ad portam Judæi, dona ferentes. Mox Christianorum aliquis Judæo colaphum impegit, ut ab ingressu arceret; alii, hujus exemplo excitati, Hebræos ferociter depellunt. Concurrunt de populo multi, qui putantes, id Regem jussisse, Judæis magno numero ad fores Palatii stantibus manus injiciunt, initio pugnis agebatur, tum saxis & fustibus. Judæorum non nulli peremti, alii semivivi jacebant. Quidam eorum, nomine Benedictus, Judæus Eboracensis, tam

Matth. Par.
p. 128.

Jo. Brompt.
p. 1159.

Sæcul. XII.
A.C. 1189.

male affectus est, ut spes vitæ vix super-
esset, & ipse mortis metu Baptismum re-
cipere constituerit de manu Prioris Do-
minæ Nostræ Eboraci. Interea per to-
tam urbem Londinensem rumor spargi-
tur, præcepisse Regem, Judæorum gen-
tem igne ferroque extingui. Non mo-
dicæ turmæ armatæ confluunt, tum ex
ipsa urbe tum etiam ex variis provin-
ciis, cum ingens multitudo hominum ad
augendam Regiæ unctionis pompam ad-
venisset. Ergo passim miseri Judæi cæ-
duntur, ac in domos arte militari mu-
nitas fugientes injectis flammis creman-
tur. Cum, necdum remotis bellariis,
hæc Regi nunciarentur, misit Optima-
tum præcipuos, ut tumultum compe-
scerent; qui vero a furente populo non
auditi recesserunt.

Altera die Rex quosdam seditioso-
rum comprehendi jubet, ex quibus tres
suspendio perempti, quod flammis, quas
ipsi sparserant, aliquot ædes Christiano-
rum arsisent. Tum, accersito ad se Ju-
dæo, qui baptizatus fuerat, quærit, an
esset Christianus? ille respondet, quod
non esset, sed ut mortem effugeret, pas-
sus fuisset, quod Christiani voluissent.
Rex deinde Archiepiscopum Cantuarien-
sem, compluribus aliis Episcopis præsen-
tibus, interrogat, quid de isto homine
decernendum esset, cui Præsul indignans:

Si

Si Hebræus hic ad Deum non vult accedere, ad Diabolum abeat.

Sæcul. XII.
A.C. 1189.

Ita Benedictus, ad Judæorum religionem reversus, haud diu post vita functus est, cujus corpus nec Judæi nec Christiani in sua cœmeteria inferri permiserunt. Rex autem, literis ad omnes Angliæ Comitatus missis, vetuit quidem, vim ullam Judæis afferri; sed priusquam hæc mandata promulgarentur, complures urbes, magis prædæ cupiditate quam Religionis amore incitatæ, crudelitatem Londinensium imitatæ fuerant. Multi Judæi, ut vim Christianorum a suis cervicibus arcerent, recepto Baptismo, uxoris suis Christianæ Ecclesiæ ritu iterum juncti sunt. Judæi vero, urbis Eboracensis incolæ, mense Martio, anno sequente, millesimo centesimo nonagesimo, die Veneris ante Dominicam Palmarum, quæ in decimam sextam diem illius mensis incidebat, ad unum omnes perierunt. Hi enim, numero quingenti, non recensitis mulieribus & parvulis, cum arcis munitissimæ turrim, Centurione & Vicecomite invitis, occupassent, ne a Christianis interficerentur, eamque dedere pertinaciter recusarent, incitantibus militum Ducibus, a populo oppugnantur. Hostibus diu notuque instantibus, magnam pecuniæ copiam ad suam suorumque vitam redimen-

Rog. p. 657.
Jo. Brompt.

Rog. p. 665.
Radulf. Dic.
p. 651.

Sæcul. XII. A. C. 1189. dimendam offerunt. Verum cum id quo-
 que inhumana populi sævitia denegas-
 set, aliquis Judæorum fratribus immane
 suggessit consilium, ut se se alter alterum
 necarent. Quod inaudita acti rabie exe-
 cuti sunt. Namque quilibet Paterfami-
 lias, apprehensa novacula, primo uxoris
 suæ, deinde liberorum, tum Domesticorum
 & tandem proprium jugulum sol-
 vit. Aliqui peracta nefanda cæde suo-
 rum cadavera in populi se se obsiden-
 tis capita effuderunt, alii in arcem Re-
 gis congesta unacum ædibus, subjectis
 ignibus, consumserunt. Qui, postquam
 ceteros suis manibus interfecissent, su-
 perfuerunt, a populo trucidati sunt, dum
 interim Christianorum pars Judæorum
 domos diripit & incendit. Ita Judæi E-
 boracenses interneccione deleti; cum-
 que etiam omnes tabulæ conflagrassent,
 Christiani debita, quibus Judæis obliga-
 bantur, satis expuncta crediderunt.

§. XXI.

Episcopatus Angliæ.

to. 10. Conc.
 p. 1766.
 ex Rog.

Richardus Rex, accepta unctione, ad
 Abbatiam Pipewellensem digressus,
 frequentissimum convocavit Concilium,
 cui Balduinus Archiepiscopus Cantua-
 riensis, Gualterius Rotomagensis, Joannes
 Dublinensis, Volmarus Trevirensis, eo-
 dem postea anno in Anglia vita functus,
 omnes.